Туган авылым Тузлыкуш

Автор Юлаева Л.Б.

2019

ТУҘЛЫКЫУЫШ ауылы
с. ТУЗЛУКУШ

21:11 10/АПР/2012

Л.Янбухтина

Сагыну

Тузлыкушка кайттым әле менә,
Гомерләрем көзгә авышкач.
Күзләремне яшь пәрдәсе сарды
Туган авылым белән кавышкач.

Яшьлегемдә аткан гөлчәчәкләр
Кырларымны инде бизәми.
Капка төпләрендә әбекәйләр
«Кайттыңмы?» - дип кулын изәми.

Белгәннәрнең инде бик күпләре
Бер-бер артлы китеп барганнар,
Урам тутырып үскән балаларның
Тавышлары тынып калганнар.

Безгә белем биргән агач мәктәп
Җимерелгән, җирдән сөрелгән,
Балачакның моңсу истәлеге
Еллар тасмасына төрелгән.

Үткәннәрне уйлап утырам да
Хәтирәләр туа тезелеп.
Һәр истәлек искә төшкән саен
Үзәкләрем куя өзелеп.

Авыл уртасында безнең йортның
Капка – куралары кыйшайган.
«Ташладыгыз мине»,- диган кебек
Ишек – тәрәзәләр турсайган.

Кайда соң сез – минем сабакташлар,
Бергә уйнап үскән күршеләр?!
Гомер офыклары якыная,
Насыйп булсын иде күрешүләр.

Юксынуга түзми, китеп барам,
Онытылырмын диеп каламда,
Булмый икән, туган Тузлыкушым,
Тарта мине үзенә һаман да.

Хәтеремдә генә саклана дыр
Кыр - урманнар, матур күлләрең;
Җиләк җыйган хәтфә яланнарың,
Йөгерә – йөгерә менгән үрләрем…

Ниндидер бер серле, сагышлы моң
Әле дә мине чакыра авылыма,
Туып – үскән, ямь – өметләр тапкан
Хыялларым калган чагыма.

(Бәләбәй хәбәрләре.-2011.-11май)